

۱۶۱۴- من از کوچه دل آرام نزدیک پارک قیصر به تماشای می‌گیرم. وسط خیابان روشانی که محل عبور به کوچه دل آرام است خودروها وسط خیابان پارک می‌کنند. علاوه بر اینکه در دو طرف خیابان هم پارک می‌کنند که دسترسی به این خیابان سخت می‌شود. اگر حادثه‌ای مثل آتش سوزی اتفاق بیفتد جان مردم در خطر است. امکان دسترسی ماشین‌های آتش نشانی به کوچه نیست. لطفاً اطلاع رسانی کنید. (۲/۱۰)

۲۰۴۲- قهرمانان کشور در رشته کشتی که در ایالات متحده آمریکا قهرمان جهان شدند نه تقدیر آنچنانی شدند و نه پاداش مالی خوبی به آنها داده شد. اگر یک درسد از ارزش افزوده‌ای که به خزانه عمومی وارد می‌شود به قهرمانان رشته‌های مختلف ورزشی می‌دادند انگیزه برای ورزش قهرمانی چند برابر می‌شد. (۲/۱۰)

۲۰۴۵- ارتش پوشالی سعودی فقط زورش به کودکان و زنان مظلوم و شیعیان مستضعف یمن می‌رسد. نفرین و لعنت به حاکمان فاسد و آدم‌کش سعودی. (۲/۱۰)

۲۰۴۸- ساده‌لوحی و خام‌اندیشی است اگر کسی گمان کند می‌تواند اصلاحات و اصلاح طلبی را در ایران ریشه‌کن کند. اصلاحات در عمق قلب ایرانیان ریشه دارد. هر کس با آن مخالفت کند فقط خود را ضایع کرده‌است. (۲/۱۰)

۲۰۵۱- آیا کسی بر کار فست‌فودها نظارت ندارد؟ استفاده بی‌رویه از سس که هیچ خاصیتی جز بالابردن چربی خون و به خطر انداختن سلامت مردم ندارد همراه با عرضه برخی سوسیس‌ها و کالباس‌ها که غذاهای ناسالم و خطرناک هستند آینده وحشتناکی را برای آینده جوانان و مردم رقم می‌زند و هزینه گزافی بر بودجه درمان و سلامت تحمیل خواهد کرد. (۲/۱۰)

۲۱۲۱- شهرداری می‌خواهد زیباسازی شهر کند معنادان و کارتن‌خواب‌ها را اسکان و آنها را ترک دهد. (۲/۱۰)

آفتاب یزد: شهرداری تهران به فکر بی‌خانمان‌ها و حتی معنادان هم می‌باشد. ولی برای ریشه کن کردن این معضل‌ها همکاری مردم و هماهنگی دستگاه‌های متولی را طلب می‌کند.

۷۲۴- مقاله حمیدرضا تقوا را در روزنامه می‌خواندم. بسیاری مقاله جالبی بود. درود بر آفتاب با چاپ این مقالات. خوشحال هستم که امثال ایشان وجود دارد. ایشان به مباحث مختلفی در این مقاله پرداختند. من خود بازنشته دانشگاهی هستم. اگر خواستند مطالبی دارم که شاید به درد ایشان بخورد. (۲/۱۰)

۰۰۳۸- تحلیل‌های آقای سبحانی متناسب با آن ماه مسئولیتی بوده که به عنوان مدیر کل خاورمیانه وزارت خارجه در زمان احمدی‌نژاد داشتند. یعنی اندازه آن ۲ ماه که معلوم است نسبت به مسئولان هسته‌ای در دوران آقای احمدی‌نژاد نسبت پیدا کنند و نظرات منفی بدهند. (۲/۱۷)

۰۰۸۱۸- من از سردبیر محترم خواش می‌کنم عکس آقای احمدی‌نژاد چه به صورت کاریکاتور یا معمولی در صفحه آخر چاپ نکنند. در غیر این صورت به شدت با آفتاب یزد مخالفت می‌کنم هر کسی هم که قصد خرید آن را داشت من ممانعت می‌کنم. وی مهره سوخته‌ای است که باید فراموش شود. (۲/۱۷)

آفتاب یزد: بنا به پیشنهاد شما مخاطبان چند روزی این ستون را حذف نمودیم ولی اعتراض‌های بیشتری به ما شد که چرا ستون «یادآوری» را احیاء نمی‌نمایید و علت آن این بود که مردم بیشتر با این طرز تفکر آشنا شوند و در انتخابات بعدی تصمیم‌گیری بهتری داشته باشند.

۱۰۲۷- در محله باقلازار شمیران در ناحیه ۶ منطقه یک مسجد امام جعفر صادق (ع) قرار دارد که همه قسمت‌ها در طبقه همکف و اول و دورتا دور مسجد تبدیل به واحدهای تجاری و اداری شده است. فقط گنبد ساختمان، مسجدی است و اجاره بهای کلانی از مغازه‌دارها گرفته می‌شود و متاسفانه برای سه روز اعتکاف از هر نفر سیصد هزار تومان گرفته شده است. چرا اداره نظارت بر امور مساجد توجه بیشتری نمی‌کند؟ (۲/۱۷)

۱۱۴۱- ایمن روزها که آفتاب را می‌خوانم هر روز یک مطلب از مسئولان یا کارشناسان در مورد اختلاس‌ها و افراد سودجو چاپ می‌شود. افرادی مثل خاوری و رئیس بانک در جنوب، اگر روزی قوانین آن قدر قوی بشود که رکن چهارم یعنی رسانه‌ها آن قدرت را داشته باشند که بتوانند تحت نظارت قانون در مکان‌های مختلف بر اعمال افشاری و مسئولان نظارت داشته باشند تا در زمان دارنده افشاری کنند. (۲/۱۷)

۱۲۰۷- خواستم به آقای مظفری بگویم چرا آن قدر از آن مرد که رفت (احمدی‌نژاد) می‌گویند؟ او ما را بدبخت کرد. این همه رانت و فساد اقتصادی به وجود آمد. لاقال روزنامه‌های اصلاح طلب چیزی از آن نگویند. آنها رسانه‌های خود را دارند. دانشم وی می‌نویسید. حتی انتقادی نوشتن هم نوعی تشویق است. (۲/۱۷)

۱۲۳۰- سال خرم، سال نیکو، مال وافر، حال خوش. اما لاقال روزنامه‌های اصلاح طلب چیزی از آن نگویند. آنها رسانه‌های خود را دارند. دانشم وی می‌نویسید. حتی انتقادی نوشتن هم نوعی تشویق است. (۲/۱۷)

۱۴۰۸- اتوبوس واحد شهرک مخابرات سعادت آباد به میدان صنعت ساعت به خصوصی ندارد مخصوصاً روز پنجشنبه که همیشه ساعت ۶ حرکت دارد ساعت ۶/۵ حرکت می‌کند. آیا روز پنجشنبه مردم کار ندارند و سر کار نمی‌روند؟ (۲/۱۷)

پیام‌های مردمی در صفحات ۲-۴-۸-۱۲

تاریخ ایرانی: در ۱۸ ژوئن ۱۹۵۹، چه‌گوارا با لباس نظامی بر تن با تعدادی از هم‌زمانش وارد غزه شد. با توجه به پیشینه‌ای که از چه‌گوارا سراغ داریم، ممکن است انتظار داشته باشیم که چه‌گوارا ۳۱ ساله، به مبارزان مقاومت فلسطین (فداییان) نبرد شبه نظامی آموزش دهد. جزئیات تاکتیک مشهورش (فوکو) را در اختیارشان قرار دهد و در زمینه نبرد علیه اسرائیل که یک دهه از آغاز آن می‌گذشت نکاتی بیاموزد. زمانی که از سفر چه‌گوارا به غزه اطلاع پیدا کردم چنین سؤالاتی در ذهنم پدید آمدند. آیا چنین تبادل تاکتیکی بین آن‌ها صورت گرفته است؟ آیا با این قصد سفر را انجام داده بود تا پیوندی عمیق با جنگجویان فلسطینی برقرار کند؟ آیا او غزه را به مثابه بستری برای مبارزه جهانی علیه کاپیتالیسم می‌شمرد؟ نتیجه این سفر چه بود و با چه کسانی ملاقات کرد؟ کج‌جاکو بودم تا پاسخ این سؤال‌ها را بیایم. سه سال پیش بود که برای نخستین بار از این سفر اطلاع یافته‌م. به صورت اتفاقی در باگتانی به فردی برخوردیم که اطلاعات چندانی نداشت فقط در جایی خوانده بود (در کجا؟) که «چه» از اردوگاه پناهجویان مخیم الشاطی بازدید کرده و در آنجا با استقبال گرم فلسطینیان مواجه شده است. این اطلاعات کافی نبودند. در کاوش اینترنتی به صورتی برخوردیم که چه‌گوارا را در کنار دیگر مقامات از جمله جرج سلیم، فرماندار قدرتمند مصری غزه نشان می‌داد. جان لی اندرسون، زندگینامه‌نویس چه، که قابل اطمینان است، اندکی جزئیات و تاریخ سفر را در اختیارم قرار داد. با اطلاعات اندکی در دست به این اقدام مبادرت کردم و به سراغ باگتانی‌ها رفتم تا ماجرای این سفر و عکس فوق را بیایم. کارم را از ارسنیو دولتی اسرائیل آغاز کردم.

از پایان گرفته باشنده اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است. در ارسنیو هیچ اثری از سفر «چه» به غزه موجود نبود. در نتیجه به دلیل فقدان اطلاعات در ارسنیو اسرائیل و مصر، به سراغ رسانه‌های عرب رفتم. آنچه یافتم بسیار برعکس‌البرگتی بود. مشخص شد که چه‌گوارا در نظر مصریان یک شخص کوبایی عادی بود که تقریباً ناپدید گشته شده است. مشخص شد که سفر «چه» به مصر - که در آن زمان جمهوری متحده عربی خوانده می‌شد - یک رویداد کوتاه و مختصر بوده که با تدابیر شدید برگزار شده است زیرا مقامات مصری پروژه‌های انقلابی دیگر همچون انقلاب کوبا را رقیب خود می‌شمردند و مایل بودند تا آن را به رسمیت بشناسند. سفر او به غزه بسیار یاد اهمیت داده شد. هم‌رسانه‌ای در حداقل ممکن بود. هیچ عکس مشهور و به یادماندنی چاپ نشد و به نظر می‌رسد تنها روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

در ارسنیو هیچ اثری از سفر «چه» به غزه موجود نبود. در نتیجه به دلیل فقدان اطلاعات در ارسنیو اسرائیل و مصر، به سراغ رسانه‌های عرب رفتم. آنچه یافتم بسیار برعکس‌البرگتی بود. مشخص شد که چه‌گوارا در نظر مصریان یک شخص کوبایی عادی بود که تقریباً ناپدید گشته شده است. مشخص شد که سفر «چه» به مصر - که در آن زمان جمهوری متحده عربی خوانده می‌شد - یک رویداد کوتاه و مختصر بوده که با تدابیر شدید برگزار شده است زیرا مقامات مصری پروژه‌های انقلابی دیگر همچون انقلاب کوبا را رقیب خود می‌شمردند و مایل بودند تا آن را به رسمیت بشناسند. سفر او به غزه بسیار یاد اهمیت داده شد. هم‌رسانه‌ای در حداقل ممکن بود. هیچ عکس مشهور و به یادماندنی چاپ نشد و به نظر می‌رسد تنها روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

در ارسنیو هیچ اثری از سفر «چه» به غزه موجود نبود. در نتیجه به دلیل فقدان اطلاعات در ارسنیو اسرائیل و مصر، به سراغ رسانه‌های عرب رفتم. آنچه یافتم بسیار برعکس‌البرگتی بود. مشخص شد که چه‌گوارا در نظر مصریان یک شخص کوبایی عادی بود که تقریباً ناپدید گشته شده است. مشخص شد که سفر «چه» به مصر - که در آن زمان جمهوری متحده عربی خوانده می‌شد - یک رویداد کوتاه و مختصر بوده که با تدابیر شدید برگزار شده است زیرا مقامات مصری پروژه‌های انقلابی دیگر همچون انقلاب کوبا را رقیب خود می‌شمردند و مایل بودند تا آن را به رسمیت بشناسند. سفر او به غزه بسیار یاد اهمیت داده شد. هم‌رسانه‌ای در حداقل ممکن بود. هیچ عکس مشهور و به یادماندنی چاپ نشد و به نظر می‌رسد تنها روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

تاریخ ایرانی: در ۱۸ ژوئن ۱۹۵۹، چه‌گوارا با لباس نظامی بر تن با تعدادی از هم‌زمانش وارد غزه شد. با توجه به پیشینه‌ای که از چه‌گوارا سراغ داریم، ممکن است انتظار داشته باشیم که چه‌گوارا ۳۱ ساله، به مبارزان مقاومت فلسطین (فداییان) نبرد شبه نظامی آموزش دهد. جزئیات تاکتیک مشهورش (فوکو) را در اختیارشان قرار دهد و در زمینه نبرد علیه اسرائیل که یک دهه از آغاز آن می‌گذشت نکاتی بیاموزد. زمانی که از سفر چه‌گوارا به غزه اطلاع پیدا کردم چنین سؤالاتی در ذهنم پدید آمدند. آیا چنین تبادل تاکتیکی بین آن‌ها صورت گرفته است؟ آیا با این قصد سفر را انجام داده بود تا پیوندی عمیق با جنگجویان فلسطینی برقرار کند؟ آیا او غزه را به مثابه بستری برای مبارزه جهانی علیه کاپیتالیسم می‌شمرد؟ نتیجه این سفر چه بود و با چه کسانی ملاقات کرد؟ کج‌جاکو بودم تا پاسخ این سؤال‌ها را بیایم. سه سال پیش بود که برای نخستین بار از این سفر اطلاع یافته‌م. به صورت اتفاقی در باگتانی به فردی برخوردیم که اطلاعات چندانی نداشت فقط در جایی خوانده بود (در کجا؟) که «چه» از اردوگاه پناهجویان مخیم الشاطی بازدید کرده و در آنجا با استقبال گرم فلسطینیان مواجه شده است. این اطلاعات کافی نبودند. در کاوش اینترنتی به صورتی برخوردیم که چه‌گوارا را در کنار دیگر مقامات از جمله جرج سلیم، فرماندار قدرتمند مصری غزه نشان می‌داد. جان لی اندرسون، زندگینامه‌نویس چه، که قابل اطمینان است، اندکی جزئیات و تاریخ سفر را در اختیارم قرار داد. با اطلاعات اندکی در دست به این اقدام مبادرت کردم و به سراغ باگتانی‌ها رفتم تا ماجرای این سفر و عکس فوق را بیایم. کارم را از ارسنیو دولتی اسرائیل آغاز کردم.

از پایان گرفته باشنده اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است. در ارسنیو هیچ اثری از سفر «چه» به غزه موجود نبود. در نتیجه به دلیل فقدان اطلاعات در ارسنیو اسرائیل و مصر، به سراغ رسانه‌های عرب رفتم. آنچه یافتم بسیار برعکس‌البرگتی بود. مشخص شد که چه‌گوارا در نظر مصریان یک شخص کوبایی عادی بود که تقریباً ناپدید گشته شده است. مشخص شد که سفر «چه» به مصر - که در آن زمان جمهوری متحده عربی خوانده می‌شد - یک رویداد کوتاه و مختصر بوده که با تدابیر شدید برگزار شده است زیرا مقامات مصری پروژه‌های انقلابی دیگر همچون انقلاب کوبا را رقیب خود می‌شمردند و مایل بودند تا آن را به رسمیت بشناسند. سفر او به غزه بسیار یاد اهمیت داده شد. هم‌رسانه‌ای در حداقل ممکن بود. هیچ عکس مشهور و به یادماندنی چاپ نشد و به نظر می‌رسد تنها روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

روزه شکست خوردند، غزه تحت حکومت مصر قرار داشت و ارتش مصر زندگی فلسطینی‌ها و همچنین جریان مقاومت فلسطین در مقابل اسرائیل را کنترل می‌کرد. به نظر می‌رسید که ارسنیو دولتی اسرائیل اطلاعات فراوانی در این زمینه داشته باشد زیرا آن‌ها غزه را در این بازه زمانی طی دوران اشغال توسط اسرائیل به دقت زیر نظر داشتند. فکر می‌کردم غیرممکن است که اسرائیلی‌ها سفر یکی از مهم‌ترین چهره‌های مبارزات مسلحانه و تئوریک جنگ‌های شبه نظامی را ناپدید کرده باشند. اما در کمال تعجب متوجه شدم که اینطور بوده است.

رفتند و بر مزار صلاح‌الدین - مظهر از خودگذشتگی و مقاومت - حضور یافتند و در ادامه به دیگر کشورهای آفریقایی و آسیایی سفر کردند. این سفر به قلب انقلاب عربی نشان می‌دهد که چه‌گوارا با ریش اصلاح نشده و سیگار بر لب هنوز به نماد بین‌المللی انقلاب و مقاومت بدل نشده و دهه مشهور انقلاب یعنی دهه ۱۹۶۰ هنوز به درستی آغاز نگردیده بود. در حقیقت قصد او از این سفر به راه‌انداختن یک جنبش بین‌المللی نبود بلکه می‌خواست طی یک سفر سه‌ماهه به کشورهای جهان سوم، خود را به افراد برجسته و ترقی‌خواه معرفی کرده و در ضمن قرار دادهای تجاری منعقد کند و شکر نیز به فروش برساند. بله، درست است: معامله شکر بر جنگ‌های پارتیزانی اولویت داشت. اما کوبا در این سفر به جستجوی نقش انقلابی خود در روابط جهانی برآمد. سه سال بعد چه‌گوارا به عنوان نماد جهانی «انسان کامل» شناخته می‌شد و عکس او بر جلد تمامی مجلات - حتی مجلات مصری - نیز نقش می‌یست. در دیدار بعدی با جمال عبدالناصر، جایگاه‌ها تغییر یافته بود؛ این بار ناصر خود را دستیار «چه» می‌دانست و با تواضع به سخنان او گوش می‌داد. در این دوره فرهنگ جهانی مقاومت به بخش جدایی‌ناپذیری از سیاست‌های روزمره اعراب تبدیل شده بود.

اما نام مبارزین فلسطینی دهه ۱۹۵۰ فداپیان - به غلط با فرهنگ مبارزات پارتیزانی پیوند خورده است و از لحاظ زمانی مهم‌خوانی ندارد. در نهایت تغییرات به فلسطین نیز رسید؛ چه‌گوارا رابطه بسیار نزدیکی با سازمان آزادی‌بخش فلسطین برقرار کرد و نسل جدید مبارزین فلسطینی به شدت تحت تأثیر چه‌گوارا و فرهنگ جهانی مبارزه قرار گرفتند. آن‌ها در سال ۱۹۶۷ پس از آنکه اسرائیل نوار غزه را به تصرف درآورد وارد عمل شدند. در پاسخ به اشغال اسرائیل، مبارزین چپ‌گرای فلسطینی رشته عملیاتی را آغاز کردند که در زمان رهبری محمد الاسود - که چه‌گوارای غزه شناخته می‌شد - به اوج خود رسید.

الاسود با افتخار به راه چه‌گوارا ادامه داد تا در سال ۱۹۷۳ در نبرد با سربازان اسرائیلی به طور غمانگیزی کشته شد. چند سال بعد در پی عملیات گسترده اسرائیل، فلسطینی‌ها ضعیف شدند و با گذشت یک دهه چپ‌های انقلابی سخن چندانی برای ارائه نداشتند. در واقع اپوزیسیون نظامی فلسطین تحت رهبری جناح‌های اسلامی همچون حماس درآمد و جهاد اسلامی نقش اصلی را ایفا کرد. امروز پس از دو قیام مشهور (انتفاضه) و نبردهای خونین، آنچه از میراث «چه» در غزه به جای مانده تعدادی فلسطینی می‌انسان است که والدین ایده‌آل گرایشان در دهه ۱۹۶۰ نام «گوارا» را برایشان انتخاب کرده‌اند.

این تاریخچه چه‌گوارا در غزه - آنچه با سفر یک کوبایی سیگار به لب و ناشناس آغاز شد و در نهایت به نماد مقاومت برای فلسطینیان تبدیل شد؛ فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

فردی که به دنبال آزادی کشورش و همه مردم جهان بود.

چه‌گوارا در غزه صدور انقلاب یا معامله شکر؟

یواو دی کاپوا / ترجمه: شیدا قماشچی